

om, til hvilken Tid Regjeringen først har modtaget det Tilbud, om hvilket her er Tale, og, naar Regjeringen først har opfordret den vedkommende Ingeniørofficer til at afgive sin tekniske Betænkning om Sagen, om hvilket Tidrum der ligger mellem disse to Perioder. Derved vil det jo nemlig fuldkomment kunne oplyses, om Sagen, med Hensyn til den tekniske Undersøgelse, med Føie kan siges at have været opholdt eller ikke.

Sage: Den store Deeltagelse, jeg har for denne høist vigtige Sag, haaber jeg maa tjene til Undskyldning for, at jeg tillader mig om den at gjøre nogle Bemærkninger; dersom jeg uheldigvis skulde komme til at anføre Noget, som maaskee allerede er yttret, maa jeg endvidere bede det ærede Thing tilgive mig, da jeg har været saa uheldig først at komme tilstede ved Slutningen af Debatten. Jeg troer, det vilde være nyttigt for os Allesammen, dersom vi betragte denne Sags simple historiske Gang. Vi ere formodentlig Alle enige om det høist Duffelige i at see en Jernbane lagt gjennem Jylland. Jeg troer ikke, at man kan kalde det en jydsk Sag, men en almindelig Sag for hele Landet, ja, jeg troer endogsaa, at den her omhandlede Bane for hele Landet er af en langt større Vigtighed end den Bane, der nu skal lægges til Korsfær. Vi have Alle allerede for nogle Aar siden med stor Opmærksomhed modtaget de Forslag, der kom ud i Stikkelse af en lille Piece fra to af vore Landsmænd, som foreslog et Jernbanenet lagt over Jylland, men vi vare tillige næsten Alle dengang enige om det næsten Uoverkommelige og Mislige for Staten i at paatage sig et saadant Arbejde. Jeg troer ogsaa, at jeg tør sige, at det derfor var med almindelig Glæde, at man forrige Aar hørte, at der kunde være Tale om, at private Folk vilde paatage sig at anlægge en Jernbane gjennem Jylland. Jeg troer, at det var en Gfterretning, der blev hilset med Glæde af Alle; thi Ingen er blind for, hvor frugtbar gjørende en sliq Jernbane er, hvor overordentlig den bidrager ikke alene til Landets Cultur, men til hele Folkets Civilisation, det er derfor ikke formeget sagt, at dette er en Belsærdssag, især for et Land som Jylland, hvor vi altid maae mindes, at der er mange uopdyr-

kede Hedeskræftninger. Jeg vil blot i saa Henseende minde om, at man næsten aldrig seer, at en jydsk Eiendom overføres tilsalgs, uden at der omtales „Kær, Mose og Heide, som ere uopdyrkede, men tjenlige til at opdyrkes.“ Jeg troer, at et af de vigtigste Midler til at faae Landet opdyrket er, at faae en Jernbane trukken igjennem Landet. 3 December Maa ned fremkom der nu fra en velbekendt Engellsmænd Forslag om at anlægge en Jernbane fra Ballum til Frederikshavn efter nærmere angivende Planer. Han forlangte ikke Andet, end at den nordligste Deel af Banen, nemlig fra Viborg til Frederikshavn, fra Regjeringens Side skulde garanteres med 4 pCt. af 800,000 Rst., som omtrent vil udgjøre 1/4 af Banens Bekostning. Der blev herimod gjort adskillige Indvendinger, som tildeels vare grundede, idet der navnlig blev fremhævet, at, dersom man lagde Banen paa den østlige Side af den jydsk Høideryg, saa var den langt fra saa tjenlig til det Diemed, som vi Alle ønskede at see opnaaet, hvorimod den — antog man — burde anlægges paa den vestlige Side, og kun under denne Betingelse kunde Regjeringen gaae ind paa en saadan Garantie. Jeg troer, at det var Hovedindvendingen. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende uden Tvivl alligevel vilde have stemt for, at de gjorte Tilbud, selv om det ikke var det Bedste, skulde antages. Der var tillige derunder indbefattet det Tilbud at lægge en Bro fra Aalborg til Sundby over Liimfjorden, som man høilig trængte til. Man skulde ikke, troer jeg, have betænkt sig paa at indgaae paa denne Garantie fra Statens Side, især naar man tillige erindrer, at den Fors bindelse, som vi derved vilde skabe for Norge og Sverrig til Frederikshavn, og altsaa igjennem Jylland, vilde være et meget betydeligt Bidrag til at gjøre Banen rentebærende. Senere blev der, saavidt jeg mindes, fra Hs. Majestæt Kongen svaret meget velvilligt og temmelig hurtigt, at Vedkommende havde at sende en Fuldmægtig hertil i Kjøbenhavn, for nærmere at underhandle med Hs. Majestæts Regjering om dette Foretagende, men den Modstand, som dette Forslag allerede havde fundet i Publicum med Hensyn til Rentega-